

“Senyor, amb el vostre auxili, lluitaré”

El cant humil i joiós de Maria, en el Magnificat, ens recorda la infinita generositat del Senyor amb els qui es fan com nens, amb els qui s'abaixen i sincerament se saben no-res. (Forja, 608)

13 de maig

No us oblideu que no és sant qui no cau, sinó aquell que sempre s'aixeca, amb humilitat i amb una santa

tossuderia. Si en el llibre dels Proverbis s'hi comenta que el just cau set cops el dia (Cfr. *Prv XXIV, 16.*), tu i jo -pobres criatures- no ens hem d'estranyar ni descoratjar-nos davant les pròpies misèries personals, davant les nostres ensopegades, perquè continuarem endavant, si cerquem la fortalesa en Aquell qui ens ha promès: *veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us alleujaré* (Mt XI, 28.). Gràcies, Senyor, *quia tu es, Deus, fortitudo mea* (Ps XLII, 2.), perquè heu estat Vós, i solament Vós, Déu meu, la meua fortalesa, el meu refugi, el meu suport.

Si de debò desitges progressar en la vida interior, sigues humil. Acudeix amb constància, confiadament, a l'ajuda del Senyor i de la seva beneïda Mare, que és també Mare teva. Amb serenitat, tranquil, per molt de mal que et faci la ferida, que encara no s'ha tancat, de la teua

darrera relliscada, abraça novament la creu i digues: Senyor, amb el vostre auxili, lluitaré per no aturarme, respondré fidelment a les vostres invitacions, sense por de les pujades dures, ni de l'aparent monotonia de la feina habitual, ni dels cards i rocs del camí. Em consta que m'assisteix la vostra misericòrdia, i que al capdavall trobaré la felicitat eterna, l'alegria i l'Amor pels segles infinits. (*Amics de Déu*, 131)
